

Posudek oponenta bakalářské práce

Martin Bican

Vývoj kultu sv. Víta v českých zemích a jeho ohlas uměleckých památkách jižních Čech

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Student Martin Bican si za téma své bakalářské práce zvolil ikonografické téma zobrazování sv. Víta, přičemž jeho zájem se úžeji soustředil na jihočeské památky. Jeho text je rozdělen přibližně na čtyři části. V prvním celku se Bican zabýval legendami, souvisejícími se životem a působením sv. Víta. Na ten navazuje druhá část, pojednávající o zobrazování světce. Dva další celky se pak zabývají právě památkami v Čechách a zvláště jižních Čechách, které se ke svatovítskému kultu vážou. Autor přinesl poměrně solidní výčet všech těchto položek, jako oponent však musím v několika následujících odstavcích vyjádřit některé své výtky.

Během četby předkládané práce jsem se bohužel nemohl zbavit dojmu, že pisateli není zcela zřejmý cíl a důvod volby tématu, takže text může vyznít poněkud povrchně a bez zjevné vyprávěcí linky. Autor dle mého názoru příliš vágně vysvětluje volbu tématu práce, tedy proč rozhodnutí padlo právě na kult sv. Víta. Lze přinejmenším odušit, že svatovítský kult je v Čechách silný hlavně díky zasvěcení pražské katedrály, takže řada menších měst a míst se identickým zasvěcením jejich kostelů a kaplí právě k centru kultu hlásila, případně mu chtěla konkurovat atp. Mimochodem: během psaní kvalifikační práce přirozeně vždy dochází k mírným obměnám, ale vzhledem k malému rozsahu jednotlivých kapitol autor přeci jen mohl zařadit zmínku o svatovítském kultu na Moravě, pokud se v názvu práce objevuje teritoriální vymezení „české země“.

Nemohu se dále ubránit dojmu, že výčet svatovítských památek je docela povrchní, ponejvíce totiž autor čerpal ze soupisu uměleckých památek Čech, což je pouze nutné minimum. Zde si dovoluji také výtku k využití ikonografické literatury, v níž sice chvályhodě nechybí Lexikon der christlichen Ikonografie, ale autor kupodivu nevyužil kvalitní práce Hynka Rulíška, což by mu mimojiné pomohlo při poznání jihočeských svatovítských památek. Z univerzitní knihovny schází také lexikon dvojice Büttner-Gottdang, který by autorovi rovněž mohl být při psaní nápomocný. Překvapuje rovněž, že si Martin Bican nepovšiml ani novější knihy dvojice Kuthan-Royt o pražské svatovítské katedrále, která by mu jistě pomohla při psaní odpovídající kapitoly. Co se citací v poznámkách pod čarou týče, je zarážející, že autor si neosvojil správnou citaci kapitol knihy, při jejímž vzniku texty jiných autorů sestavoval editor (typicky např. kniha o pr. katedrále z roku 1993). Zřejmě ze spěchu vznikly na konci Bicanova textu matoucí překlady (např. Jiří namísto Jindřich z Rožmberka).

Bohužel, na závěr musím konstatovat největší zklamání z autorova přístupu, když při sestavování soupisu jihočeských svatovítských památek jich na vlastní oči viděl a navštívil asi jen minimum. To je zjevné z popisků obrazové přílohy, kde téměř úplně scházejí vlastní autorovy fotografie.

Celkově vzato je předkládaná bakalářská práce Martina Bicana spíše průměrným výkonem s několika chybami a přehlédnutími, který by si jistě zasloužil určitá doplnění a prohloubení.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a vzhledem k výtkám klasifikuji známkou **velmi dobře**.

Dne 8. června 2014

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.